

- 2) Czy zawarty w art. 8 ust. 3 zdanie pierwsze dyrektywy 2014/40/UE zakaz ukrywania ostrzeżeń „przez inne elementy” obejmuje przypadek, gdy w ramach prezentacji towarów przy pomocy dystrybutora całe opakowanie wyrobów tytoniowych zostało ukryte?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE (Dz.U. 2014, L 127, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Warszawie
(Polska) w dniu 8 czerwca 2022 r. – G sp. z o.o. / W S.A.**

(Sprawa C-371/22)

(2022/C 359/30)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: G sp. z o.o.

Strona pozwana: W S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 5 i 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE (¹) nakazujące, aby realizacja praw odbiorcy energii (małego przedsiębiorcy) w razie zmiany dostawcy energii odbywała się z poszanowaniem zasady zapewniającej uprawnionym odbiorcom rzeczywistą możliwość łatwej zmiany dostawcy oraz aby zmiana ta odbywała się w sposób niedyskryminacyjny w odniesieniu do kosztów, wysiłku lub czasu należy tak interpretować, że stoi on na przeszkodzie możliwości nałożenia na odbiorcę energii kary umownej za rozwiązanie umowy na dostawę energii zawartej na czas określony w przypadku chęci zmiany dostawcy energii przez odbiorcę, bez względu na wysokość poniesionej szkody (art. 483 § 1 i 484 § 1 i 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. kodeks cywilny) oraz bez określenia w ustawie prawo energetyczne (art. 4 j ust. 3 a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. prawo energetyczne) jakichkolwiek kryteriów dla naliczania tych opłat jak i ich miarkowania?
- 2) Czy art. 3 ust. 5 i 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE nakazujące, aby realizacja praw odbiorcy energii (małego przedsiębiorcy) w razie zmiany dostawcy energii odbywała się w sposób niedyskryminacyjny w odniesieniu do kosztów, wysiłku lub czasu oraz z poszanowaniem zasady zapewniającej uprawnionym odbiorcom rzeczywistą możliwość łatwej zmiany dostawcy należy tak interpretować, że stoi on na przeszkodzie takiej wykładni postanowień umownych, która w przypadku przedterminowego rozwiązania umowy na dostawę energii zawartej z dostawcą na czas określony umożliwia pobieranie od odbiorców (małych przedsiębiorców) opłat odpowiadających *de facto* kosztom ceny nieodebranej energii do końca trwania umowy zgodnie z zasadą bierz lub płac?

(¹) Dz.U. 2009, L 211, s. 55.